

Jubilant prof. MUDr. Jiří Vítovec, CSc., FESC

Prof. MUDr. Jiří Vítovec, CSc., FESC, slaví letos 60 let. Zdá se to skoro nemožné, že člověk s takovým elánem a takovou vitalitou má již šedesát, ale ukazuje to taky, že šedesátníci jsou dnes muži s velkými ambicemi a plány, muži na vrcholu, ze kterého ještě mnoho let nemíní sestoupit, a kteří toho mají ještě mnoho před sebou. Prof. Vítovec je ukázkou toho, že i jako šedesátník je stále aktivní lékař a sportovec a pořád má plno nápadů a v neposlední řadě se stále ještě rád otočí za pěknou ženou, ale pak s humorem dodá, že od určitého věku je hlavní rozkoší dobré jídlo a pití, a ohledně žen, že je již bezzubý – což mu nikdo nevěříme.

Jirku jsem poznal na začátku 80. let minulého století, kdy jsem jako medik přišel na II. interní kliniku nemocnice u sv. Anny na oddělení 65. Na tomto oddělení Jirka působil pod vedením doc. MUDr. Miloše Štejfky, CSc., jako samostatně pracující lékař čerstvě po 2. atestaci z vnitřního lékařství. Postupně se mezi námi vyvinulo nerozlučné přátelství. Toto přátelství překračuje hranice zaměstnání, prožili jsme spolu nespočitatelné množství krásných okamžiků. Spolu jsme přednášeli na stovkách seminářů či kongresů, ale trávili jsme i chvíle odpočinku při společných dovolených.

Prof. MUDr. Jiří Vítovec, CSc., FESC, se narodil 25. 2. 1951 v Brně. Jeho otec byl inženýr stavbař a stavěl přehrady, a tak mladý Jirka ve svém mládí cestoval po stavbách českých přehrad. Jirka nemá vlastní sourozence. Matka zemřela tragicky v jeho 16 letech (1967), jeho výchovu převzali prarodiče a po úmrtí babičky (1969) jeho děda – prof. RNDr. Jiří Klapka, DrSc. (na výchově se významně podílel již od roku 1960), který byl profesorem matematiky na VUT a měl na Jirku a především na jeho děti velký vliv. S dědou žil až do jeho smrti v roce 1976 a díky němu vy-

Obr. 1. Společná dovolená s manželkami Lenkami.

studoval medicínu a dostal do vínku základy vědeckého myšlení. Gymnázium i lékařskou fakultu, na níž promoval v roce 1975, absolvoval v Brně. Vliv dědečka prof. Jiřího Klapky na další práci Jiřího Vítovce je zcela zásadní.

Jiří má 2 děti: Jirku (1978), který je odborným matematikem, a Leničku (1981), která taktéž vyučuje matematiku. Díky Leničce má již 2 vnoučata: Vojtíška (2006) a Klárku (2008), které jsou v současnosti sluncem jeho života. V roce 1989 se oženil se svou současnou ženou Lenkou, která mu pomáhala s výchovou dětí již od roku 1986, po tragické smrti první ženy, a se kterou má krásné a harmonické manželství.

V letech 1981–1989 byl členem Československé strany socialistické, jak sám již tehdy říkal, jen proto, aby mu komunisti dali pokoj. V této straně působil i jeho další vzor, jeho strýc prof. MUDr. Milan Adam, DrSc., jeden z prvních porevolučních ministrů.

Ještě za studií jej k interní medicíně přivedl tehdy asistent, nyní profesor Semrád, který mu vštípil základy klinického myšlení. Po promoci nastoupil na

I. interní kliniku FN u sv. Anny, kterou tehdy vedl doc. MUDr. Jan Žák, CSc. (letos oslaví 90 let) a v jejímž čele je prof. Vítovec nyní. Jiří byl na jednotce intenzivní péče zaškolen současným prezidentem České kardiologické společnosti doc. MUDr. Václavem Chaloupkou, CSc. V roce 1981 dostal nabídku na místo nově vzniklého ordinariátu klinické farmakologie od

Obr. 2. Pod sochou Svobody.

Obr. 3. Prof. Vítovec na kardioběhu Jiřího Tomana.

prof. Klabusaye, a tak přešel na II. interní kliniku, kde se seznámil se svým dalším učitelem, vzorem a přítelem prof. MUDr. Milošem Štejfou, DrSc. Kandidátskou práci na téma „Hemodynamika vazodilatační léčby srdečního selhání“ obhájil v roce 1988. V roce 1991 přešel na plný úvazek do školství jako odborný asistent II. interní kliniky. Docentem vnitřního lékařství se stal v roce 1995, téma jeho dizertační práce bylo „Problematika hodnocení léčby srdečního selhání“. Profesorem vnitřního lékařství byl jmenován v roce 2001, přednášku před vědeckou radou na téma „Kontroverzní otázky farmakologické léčby srdečního selhání“ však přednesl již koncem tomu 2000. Má 3 druhé atestace – vnitřní lékařství (1982), klinická farmakologie (1991) a kardiologie (1997). V letech 1997–2003 vykonával funkci proděkana, v čele Lékařské fakulty MU v Brně v té době stál jeho další přítel a vzor prof. MUDr. Jiří Vorlíček, CSc. S profesorem Vorlíčkem byl Jiří v letech 1981–1989 na inspekčním pokoji na II. interní klinice, od roku 1989 do roku 2002 jsme byli na inspekčním pokoji spolu, a tak se zrodilo naše velké přátelství. V roce listopadu 2002 se stal v pořadí osmým přednostou I. interní kardio-angiologické kliniky Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně.

V současné době je stále přednostou I. interní kardio-angiologické kliniky FN u sv. Anny v Brně a já jsem hrdý na

to, že jeho zástupkyně pro školství je moje manželka Lenka. Spolu jsme zástupci šéfredaktora časopisu Kardiologická revue.

Již několik let je jeho hlavním odborným zájmem kardiovaskulární farmakologie a srdeční selhání. Publikoval 22 knih, více než 20 článků v zahraničí a více než 300 článků v české literatuře. Donedávna byl předsedou pracovní skupiny Srdeční selhání, kde stále pracuje ve výboru jako past-předseda. Je členem výboru České kardiologické společnosti, České internistické společnosti a České společnosti pro hypertenzi. Byl mu udělen titul Fellow Evropské kardiologické společnosti a z mezinárodního hlediska je třeba připomenout, že byl národním koordinátorem dvou velkých klinických studií, které zcela zásadně ovlivnily kardiovaskulární farmakologii, a to studie MERIT (1999), jež definitivně určila jasné postavení beta-blokátorů u srdečního selhání, a studie SHIFT, publikované v roce 2010, která především ukázala, že tepová frekvence je rizikovým faktorem po infarktu myokardu, a do kardiovaskulární farmakologie uvedla novou lékovou skupinu, tzv. blokátory I_f kanálu – bradiny.

Prof. Vítovec je školitelem 12 studentů v doktorském studiu (Ph.D.), z nichž 7 již své dizertace úspěšně obhájilo, což je pravděpodobně nejvíce ze všech učitelů Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Z úspěšných obhajob jmenujme alespoň 3 primáře – MUDr. Ladislava Grocha, Ph.D., MUDr. Ludka Pluháčka, Ph.D., a MUDr. Ladislava Kabelku, Ph.D., a nelze nevzpomenout, že byl i školitelem mé manželky a jeho budoucí zástupkyně prof. MUDr. Lenky Špinarové, Ph.D.

Procestovali jsme spolu snad celý svět a mnohé dovolené jsme trávili společně i s našimi Lenkami (obr. 1). Na domácí odpočinkovou dovolenou jezdí na chalupu na Bredůvku. Má ale rád i dlouhé exotické cestování, takže jsme spolu byli

Obr. 4. Ad multos annos.

v Hongkongu, Pekingu, Tokiu i Soulu, zdolali jsme horu Uluru v Austrálii, byli jsme na safari v Jihoafrické republice či v New Yorku (obr. 2), s Jiřím Vorlíčkem byl pod Mount Everestem a v loňském roce navštívil se svou manželkou Lenkou Tanzanii.

Jiří umí být galantní a nejedné dáme při přivítání políbí ruku. Nezapomenutelný je i jeho slogan: „Úspěch léku na trhu závisí od krásy reprezentantky, která jej propaguje.“

Jirka je aktivní sportovec, v mládí se věnoval judu (byl 2krát akademickým mistrem Moravy a 2krát bronzový na celostátní univerziádě v polotěžké váze), nyní chodí pravidelně do fitcentra. Dobře lyžuje a každoročně se účastní kardioběhu Jiřího Tomana pořádaného při kardiologickém sjezdu (obr. 3).

Milý Jirko, přeji Ti hodně zdraví a štěstí, to štěstí proto, že jak sám říkáš, lidé na Titaniku byli zdraví, ale neměli štěstí (obr. 4). Přeji Ti jen příjemné okamžiky a trvalý optimismus v životě. Jsi člověk, který je pro mne vzorem v životě odborném i osobním, a jsem rád, že nás osud před čtvrt stoletím svedl dohromady. Přeji Ti taky ještě mnoho úspěchů, které nepřicházejí samy a které si plně zasloužíš.

Tvůj Jindra.

prof. MUDr. Jindřich Špinar, CSc., FESC
www.fnbno.cz
e-mail: jspinar@fnbno.cz

Doručeno do redakce: 20. 12. 2010